

HET VERHAAL
VAN HEBBERT WEZEL

Leesexemplaar

Het verhaal van Hebbert Wezel
Marc de Bel
Met illustraties van Frieda van Raevens

Voorlezen vanaf 5 jaar
Zelf lezen vanaf 7 jaar

© 2024, Marc de Bel en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Illustraties: Frieda van Raevens

D/2024/0055/418
ISBN 978 94 6310 726 6
NUR 277, 282
THEMA FNF, YFA, YFM, YFN, YFP, YFHG, YFZC, 5HPD, 5LB, 5LC

Wil je meer weten over Marc de Bel?

www.belirium.be
belirium@telenet.be

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

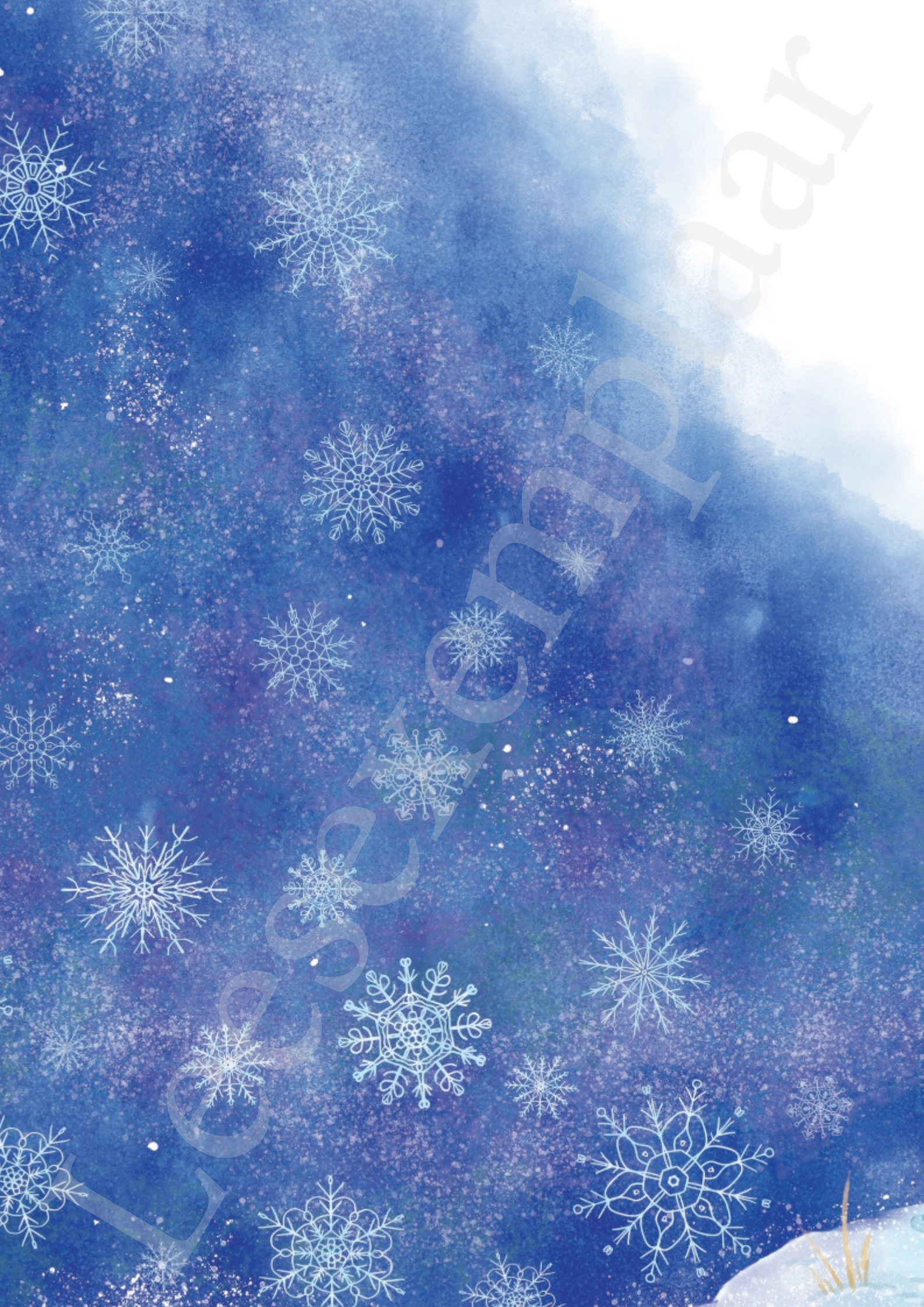

MARC DE BEL

Het verhaal van
**HEBBERT
WEZEL**

P E L C K M A N S

1

De vlijmscherpe vrieswind beet venijnig in Piepels neus en liet de puntjes van zijn oren tintelen. Maar dat kon hem niet schelen, integendeel. Hij genoot met volle teugen van deze nachtelijke tochten van de duizenden sterren hoog in de inktzwarte lucht. Oma Gnolia vertelde daar vaak keutelleuke verhaaltjes over. Over de Melkweg en de Grote en de Kleine Beer en ...

‘Kijk voor je, Piepel.’ haalde papa Pompel de sterrengaper weer met beide benen op de zompige grond. ‘Straks plets je nog in de modder.’

Ze waren net over de Omgevallen Eik geklauterd en naderden het Blubmoeras. Maar eerst moesten ze nog een stukje door deze verraderlijke Muskusmeers. Hier was het inderdaad uitkijken geblazen. Het krioelde er van de oude, half ingestorte Muskusholen. Bovendien was het er ook niet zo veilig. De Muskies, zoals de Biezebosbewoners de muskusratten noemden, duldden geen indringers in hun gebied. In de zomer was het hier levensgevaarlijk, maar nu hielden ze hun winterslaap. Al wist je dat natuurlijk nooit zeker.

‘Daar!’ riep Soeza.

Piepel wipte wel drie keutels* hoog van de schrik.

‘Een vallende ster!’ vervolgde Soeza.

‘Ik wens dat oma en tante Knulp weer voor een heleboel leuke cadeautjes hebben gezorgd,’ haastte Piepel zich te zeggen. ‘Die pakjestombola vind ik altijd keutelspannend!’

‘Je mag zo’n wens nooit hardop uitspreken, Piep,’ wees Soeza haar tweelingbroer terecht.

‘Hopelijk heeft opa Kakadoris, net als vorig jaar, weer van die overheerlijke zonnebloemzaadkoekjes gebakken,’ ging Piepel onverstoorbaar door. ‘Ik heb er toen wel zeven gegeten.’

* Liefelingsstopwoordje van de Boeboeks, dat zowel een balletje drek van een dier als een lengtemaat (ongeveer 1 cm) of een kleuterboekje kan betekenen.

De sterren glinsterden in de ogen van de smulpaap.
'Pas op voor die kuil,' waarschuwde moeke Moes. 'En loop niet zo in die plassen. Piepel! Ik wil dat je netjes op het Midwinternachtfeest verschijnt!'
'Ja, moe.'
'Ken je jouw tekst nog?'
'Natuurlijk, moe. Ik hoef niet zoveel te zeggen.'
'En jij, Soeza?'
'Ja, moe. Maak je maar geen zorgen. Ik ken zowat het hele stuk uit het hoofd. Ook papa's tekst.'
Ze schraapte de keel.
'Euh ... meneer Hebbert? Mag er nog wat hout op het vuur?' sprak ze met een zware papastem.
'Sst!' snoerde papa haar de mond. 'Ik heb al genoeg kriebels in mijn buik!'
'Wie komt er allemaal kijken, papa?' wilde Piepel weten.
'Iedereen, het hele Biezebos.'
'Rupert Vos ook?'
'Ja.'
'Leuk! Kunnen we na de voorstelling weer rondjes rijden op zijn rug!' verkneukelde Soeza zich.
'En die ouwe knar van een Karel Konijn plagen!' vulde Piepel aan.
'Let op je woorden, Piepel Boeboek,' berispte moeder hem.
'Weet je nog hoe we die dikkerd vorig jaar hebben laten schrikken, Soes?'
'En of! Alle haartjes van zijn staart stonden stijf rech...'
'Stil!' fluisterde papa.
De zware stappen kwamen snel dichterbij.
Piepel stak zijn gevoelige, half bevroren neus in de lucht en snoof.
Gelukkig geen muskusgeur.

'Midas Das,' raadde hij.
'Goed gesnoven, Piepje,' knikte papa.
De das sopte landerig op het viertal toe.
'Hallo, iedereen,' groette hij.
'Je komt als geroepen, Midas,' zei moeder.

